

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 840 ²	Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου Τετάρτη 18 Ἰανουαρίου 2017 (2002)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος

(προετοιμασία καὶ ἔξοδος στὴ μάχη ἐναντίον τῆς πλάνης)

Τὸν Ἰανουάριο, ἀγαπητοί μου, **ἐορτάζουν πολλοὶ πατέρες** τῆς Ἐκκλησίας. Στὴν ἀρχὴ ὁ Μέγας Βασίλειος, ἐνδιαμέσως ἄλλοι πολλοί, καὶ στὸ τέλος οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ παράδειγμά τους, μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰ συγγράμματά τους στόλισαν τὸν πνευματικὸ οὐρανὸ ὄλου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Στὸ μέσον τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ἰανουαρίου, σὰν ἀστέρι πρώτου μεγέθους, λάμπει ὁ **Μέγας Ἀθανάσιος**, τοῦ ὁποίου τὴν ἱερὰ μνήμη ἐορτάζουμε σήμερα. Στὴ σειρὰ τῶν ἡρώων τοῦ χριστιανισμοῦ πρώτος ἔρχεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καὶ δεύτερος ὁ Μέγας Ἀθανάσιος· ὁ Παῦλος κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων, ὁ Ἀθανάσιος κορυφαῖος τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας· «πατὴρ πατέρων», ὅπως τὸν ὠνόμαζαν.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος γεννήθηκε στὰ τέλη τοῦ 3ου αἰῶνος στὴν Ἀλεξάνδρεια. **Ἀπὸ νωρὶς ἔδειξε, ὅτι θὰ γίνῃ μέγας.** Εἶχε κλίσι στὰ γράμματα, ἀλλὰ περισσότερο στὴ θεολογία. Τακτικὸς στὴν ἐκκλησία, βοηθοῦσε τοὺς ἱερεῖς, ἢ μᾶλλον ἤξερε περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς παρὰ τὴν παιδικὴ ἀκόμη ἡλικία του. Κάποτε, παίζοντας μὲ συνομηλικούς του, βάπτισε ἓνα ἄλλο μικρὸ παιδί. Καὶ τέλεσε τὸ βάπτισμα μὲ τόση ἀκρίβεια, ὥστε ὁ πατριάρχης, ποὺ τοὺς παρατηροῦσε ἀπὸ τὸ παράθυρο, θαύμασε καὶ ἐνέκρινε τὸ βάπτισμα τοῦ παιδιοῦ ἐκείνου ὡς ἔγκυρο βάπτισμα.

Ὁ Ἀθανάσιος προσελήφθη στὴν αὐλὴ τοῦ πατριαρχείου. Ἔμαθε γράμματα σὲ σχολεῖα. Ἀλλὰ σπούδασε καὶ στὸ ἀνώτερο ἀπ' ὅλα τὰ πανεπιστήμια. Ποιὸ εἶν' αὐτό; Μὴ παραξενευτῆ κανεῖς, εἶνε ἡ **ἔρημος!** Naί, ἡ ἔρημος. Μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἀνθρώπινα πάθη, μακριὰ ἀπὸ τὴ Βαβέλ τῆς κοινωνίας καὶ τὴ διαφθορά. Ἐκεῖ μαθήτευσε καὶ διδάχθηκε τὰ ὑψίστα μαθήματα. Στὴν ἔρημο ὁ προφήτης

Ἠλίας, στὴν ἔρημο ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, στὴν ἔρημο ὁ Χριστός. Ἐκεῖ τὰ μεγάλα καὶ ἐκλεκτὰ πνεύματα. «*Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις*», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας (ἀναβ. ἡχ. πλ. α'). Στὸ πανεπιστήμιο τῆς ἔρημου ὁ Μέγας Ἀθανάσιος μελέτησε τρία βιβλία. Τὸ πρῶτο εἶνε ὁ **ἑαυτός μας**, τὸ «*γνώθι σαυτόν*». Τὸ δεύτερο εἶνε ἡ **φύσις**· τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ποὺ διδάσκουν τὴν πανσοφία, τὴν παντοδυναμία καὶ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸ τρίτο βιβλίο, ποὺ ἐμεῖς χασμουριόμαστε ὅταν τ' ἀκοῦμε, εἶνε τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο, ἡ **ἁγία Γραφή**. Τὴν ἔμαθε ἀπ' ἔξω ὁ Μέγας Ἀθανάσιος.

Διδάσκαλό του εἶχε τὸν Μέγα Ἀντώνιο. Ἦταν ὁ λαμπρότερος ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου. Ἔτσι ἔγινε καὶ αὐτὸς διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἔτσι ἐτοιμάστηκε γιὰ τὸ μεγάλο ἀγῶνα.

Ἡ ἱστορία, ἀγαπητοί μου, διδάσκει, ὅτι σὲ κρίσιμες στιγμὲς ὁ Θεὸς ἐπεμβαίνει καὶ ἀναδεικνύει μεγάλα ἀναστήματα, ποὺ εὐεργετοῦν καὶ σώζουν καὶ δοξάζουν τὰ ἔθνη. Ἕνας μέγας ἄνδρας εἶνε εὐεργεσία. Καὶ ἀλλοῖμονο στὰ ἔθνη ποὺ ἔπαυσαν νὰ γεννοῦν **μεγάλους ἄνδρες**. Αὐτοὶ βεβαίως δὲν γεννιῶνται κάθε μέρα, ἀλλὰ μέσ' στὰ ἑκατὸ ἢ στὰ διακόσα ἢ στὰ τριακόσα χρόνια.

Ἐὰν ὁμως ὁ Θεὸς ἀναδεικνύει μεγάλους ἄνδρες γιὰ τὰ ἔθνη ποὺ ἀγαπᾷ, πολὺ περισσότερο γιὰ τὸν ἐκλεκτό του λαό, ποὺ εἶνε ἡ **Ἐκκλησία** τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς τὴν ἵδρυσεν, αὐτὸς τὴν πότισεν μὲ τὸ αἷμα του. Αὐτὸς λοιπόν, ὁ Θεάνθρωπος, προετοίμασε καὶ ἀνέδειξε καὶ τὸν Μέγα Ἀθανάσιο. Διότι πράγματι ἦταν κρίσιμες τότε οἱ στιγμὲς γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Παρουσιάστηκε κίνδυνος. Κίνδυνος ἐσωτερικός, μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶνε μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἐξωτερικό.

Κινδύνευε ή Ἐκκλησία – ἀπὸ ποιόν; Ἄπὸ ἕναν ἱερέα ὄχι τυχαῖο, ἀλλὰ μορφωμένο καὶ ἐπιστήμονα, ἱερέα ἀσκητή. Ἦταν ὁ **Ἄρειος**. Αὐτὸς εἶχε μία ἐωσφορική κακία, τὴν ὑπερηφάνεια. Κι ὅπως λέει ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερο ἀμάρτημα ἀπὸ τὴν **ὑπερηφάνεια**· κι ἀπ' τὴν πορνεία κι ἀπ' τὴ μοιχεία χειρότερη εἶνε αὐτή. Ὅταν βλέπης ὑπερήφανο ἄνθρωπο, εἶνε σὰν νὰ βλέπης διάβολο· ὅταν βλέπης ταπεινό, εἶνε σὰν νὰ βλέπης ἄγγελο.

Καὶ ὁ Ἄρειος ἦταν ὑπερήφανος. Νόμιζε, ὅτι μὲ τὸ μυαλουδάκι του θὰ λύσει τὸ μέγα μυστήριο τῆς ἁγίας Τριάδος· πῶς τὰ τρία πρόσωπα, Πατὴρ Υἱὸς καὶ ἅγιο Πνεῦμα, εἶνε μία Θεότης. Δὲν μπόρεσε βέβαια. Εἶνε ποτὲ δυνατόν ἕνας ποταμὸς νὰ χωρέση σ' ἕνα ποτήρι νεροῦ ἢ μιὰ θάλασσα σ' ἕνα ῥακοπότηρο; Ἄλλο τόσο εἶνε δυνατόν νὰ χωρέση στὸ μικρὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἔστω κι ἂν εἶνε ἰδιοφυΐα, ἕνα μυστήριο. Ἐδῶ ὁ Ἄρειος ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειά του ἔπεσε ἔξω καὶ εἶπε - **βλασφήμησε** τί; ὅτι ὁ Υἱὸς δὲν εἶνε τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Θεότητος, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε ἕνα κτίσμα, εἶνε ἕνα δημιούργημα ὅπως τὰ ἄλλα. Ὁχι Θεός, ἀλλὰ κτίσμα.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος μὲ ἐπιχειρήματα ἀκαταγώνιστα ἀπὸ τὴ Γραφή κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τὸν Ἄρειο, νὰ δείξῃ ὅτι ὁ **Χριστὸς εἶνε Θεός**.

Ναί, Θεός. Ἐδῶ εἶνε ἡ οὐσία. Τὸ Χριστὸ τὸν παραδέχονται καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Κινέζοι καὶ οἱ Ἰάπωνες, τὸν παραδέχονται ὅλοι· ἀλλὰ ὄχι ὡς Θεό. Ἐδῶ εἶνε ὁ μέγας κόμπος. Πολλοί, δῆθεν μορφωμένοι, τὸν παραδέχονται ὡς κοινωνιολόγο, ὡς ποιητή, ὡς φιλόσοφο, ὡς ἔξοχη προσωπικότητα, ἀλλὰ δὲν ὑπογράφουν αὐτὸ ποῦ φωνάζει σήμερα ὁ Μέγας Ἀθανάσιος· ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε Θεός! Αὐτὸ κήρυξε μεγαλοφώνως ἐκεῖνος, διάκονος τότε, **στὴν Πρώτη (Α') Οἰκουμένη Σύνοδο**, ποῦ συνήλθε στὴ Νίκαια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ 325.

Ὁ Ἄρειος νικήθηκε θεολογικά. Ἄλλὰ κοσμικὰ ἦταν δυνατός. Εἶχε φίλους στρατηγοὺς καὶ βασιλεῖς, καὶ συντάραξε ὀλόκληρη τὴν αὐτοκρατορία. Ἦρθαν στιγμὲς ποῦ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἔμεινε μόνος. Δεσποτάδες, παπᾶδες, καλόγεροι, λαός, μπροστὰ στὴ βία τῆς ἐξουσίας ὑπέκυψαν καὶ ἔγιναν ἀρειανοί. **Μόνος, ἐπὶ πενήντα χρόνια, κράτησε τὴ σημαία τοῦ Χριστοῦ**. Γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία πέντε φορές ἔξωρίστηκε σὲ σπηλιές, σὲ φαραγγία, σὲ ἐρήμους, συνεχῶς διωκόμενος...

* * *

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς πίστεώς μας κορυφώνεται. Πολλοί οἱ

ἐχθροί, διαφόρων χρωμάτων καὶ σχημάτων. Ζητοῦν νὰ ξεθεμελιώσουν τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τοὺς **χιλιαστές**, τὰ ἐγγόνια αὐτὰ τοῦ Ἄρειου, μέχρι τοὺς ὀποιοσδήποτε ἄλλους. Μισοῦν τὸ σταυρό. Μισοῦν τοὺς ἁγίους. Μισοῦν τὸν Μέγα Ἀθανάσιο, δὲν θέλουν οὔτε νὰ τὸν ἀκούσουν, ἐνῶ τὸν Ἄρειο τὸν ὀνομάζουν «ἀδελφό».

Αὐτὰ εἶνε φροῦτα - πλάνες ποῦ μᾶς ἤρθαν ἀπὸ τὴ Δύσι. Τὸ πλεῖστον αὐτῶν εἶνε ἀμερικανικῆς προελεύσεως. Δὲν κατηγορῶ τὴν Ἀμερικὴ· εἶνε χώρα ποῦ ἄλλοτε μᾶς βοήθησε καὶ μᾶς εὐεργέτησε· ἀλλὰ τὴν ὥρα αὐτὴ θὰ μᾶς κἀνη κακὸ μεγάλο. Διότι αὐτὴ τοὺς προστατεύει καὶ τοὺς ὑποθάλλει. Μιλῶ ἔξω ἀπὸ πολιτικά· ἀλλὰ σᾶς λέω, ὅτι κινδυνεύουμε τὴν ὥρα αὐτὴ ἀπὸ **τὰ δολλάρια τῶν Ἀμερικάνων**. Εἶνε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰούδα. Καὶ ὑπάρχουν δυστυχῶς ἄνθρωποι ἔτοιμοι νὰ πουλήσουν γι' αὐτὰ τὴν πίστι τῶν πατέρων τους.

Ἄλλ' ὄχι! Τὸ πιστεύω ἀκραδάντως. Γνωρίζω τὸ λαό μας. Εἶνε μόνο ἀνάγκη νὰ διαφωτισθῇ, νὰ δῇ τὸν κίνδυνο καὶ ν' ἀφυπνισθῇ. Καὶ ὑπάρχουν πολλές ἐλπίδες, ὅτι **ὁ λαός μας ἀφυπνίζεται**. Θέλετε παράδειγμα; Σ' ἕνα χωριὸ τῆς ἐπαρχίας μας χιλιασταὶ ἔφθασαν πρῶτῃ - πρῶτῃ. Ἡ ἀστυνομία δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς κἀνη τίποτα· εἶχε ἐντολὴ νὰ μὴν τοὺς πειράξουν. Ἀλλὰ εἶνε ὁ λαὸς φρουρός. Μόλις στὸ χωριὸ αὐτὸ παρουσιάστηκαν χιλιασταὶ, οἱ Χριστιανοὶ ἀνέβηκαν στὰ καμπαναριὰ καὶ χτυποῦσαν νεκρικὰ τὶς καμπάνες ἐπὶ μία ὥρα. Ἔτσι δὲν τόλμησαν οἱ χιλιασταὶ νὰ μποῦν μέσα. Σὲ ἄλλη πόλι κανένας κινηματογράφος δὲν δέχτηκε νὰ παραχωρηθῇ γιὰ συγκέντρωσι τῶν χιλιαστῶν. Καὶ στὴ Φλώρινα πῆγαν χιλιασταὶ καὶ προσέφεραν μεγάλο ποσὸ στὴν ἰδιοκτητρία ἐνὸς κινηματογράφου. Καὶ ἡ ἀξιοπρεπὴς Ἑλληνίδα τί ἀπήντησε; Ὡς γνήσιο παιδί τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου τοὺς εἶπε·

—Ὅλα τὰ δολλάρια τῆς Ἀμερικῆς νὰ μοῦ δώσετε, δὲν τὰ δέχομαι. Προτιμῶ νὰ πεθάνω φτωχιά, μὰ **χιλιαστὴ δὲν βάζω μέσα!**

Αὐτὴ νὰ εἶνε ἡ ἀπάντησι ὅλων μας.

Ὅλοι μαζὶ λοιπόν, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἂς προτάξουμε μιὰ ἀσπίδα, πάνω στὴν ὁποία νὰ προσκρούσῃ κάθε αἵρεσι, εἴτε τῶν χιλιαστῶν εἴτε ὀποιαδήποτε ἄλλη, καὶ μὲ μιὰ ψυχὴ, μιὰ πνοή, ἕνα φρόνημα, **νὰ καταπολεμήσουμε τὶς αἱρέσεις**. Τότε πραγματικῶς θὰ ἔχουμε τὴν προστασία τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, τοῦ ὁποίου τὴν ἱερά μνήμη ἐορτάζουμε σήμερα· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**